

fast Arbejde hele Aaret rundt og have, som der har været i Vinter, Udsigt til en meget betydelig Ekstrafortjeneste. Jeg kan derfor ikke love det ærede Medlem, at jeg vil stille noget Forslag til 3die Behandling, jeg vil se den Sag oplyst i alle dens Enkeltheder, før jeg tager Stilling dertil.

Ordføreren (Carl Hansen): Maa jeg med Hensyn til den Sag, der sidst er forhandlet om, Lønningsforbedring for Orlogsværftets Arbejdere, blot sige dette, at det har vist sig, i hvert Fald er det udtalt ved tidligere Lejligheder af mit Partis Ordførere, bl. a. af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), at han havde Sympati for Sagen. Man har ment, som ogsaa rigtigt er, at Forslag om Forbedring af Lønningerne maatte komme fra Ministeriet, og dersom den daværende Forsvarsminister, udtalte han, vilde fremsætte Forslag om en saadan Lønforbedring, efter at de nødvendige Undersøgelser vare foretagne, vilde han være meget villig til at imødekomme de Ønsker, som udtryktes i et saadant Forslag. Da Sagen i Fjor var for, blev der udtalt noget lignende af den daværende Ordfører, den daværende Folketingsmand for Frederikssund (Sigurd Berg). Ogsaa han gik ud fra, at for saa vidt der efter de Undersøgelser, man i Fjor erklærede vare nødvendige for at fremsætte et Lovforslag, vilde fremkomme et Forslag om Forbedring af Lønnen, vilde man indtage en meget velvillig Stilling dertil. Jeg tror, jeg tør sige, at det samme fuldt ud vil være Tilfældet nu. Dersom Forsvarsministeren, efter at nu Kommissionen har udført sit Arbejde, fremsætter et Lovforslag, hvad han sikkert vil gøre, om forbedrede Lønninger paa dette Omraade, vil det finde en velvillig Modtagelse, lige saa vel som de store Lønningslove, vi behandlede for to Aar siden, fik det.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om de 17,500 Kr. til Akkumulatorbatterierne i Undervandsbaaden kan jeg i det væsentlige henholde mig til, hvad Ministeren fremsførte derom. Der blev i Fjor blandt andet ogsaa gjort opmærksom paa, at man ikke havde tilstrækkelig Erfaring her til Lands med disse Akkumulatorbatteriers Vedligeholdelse, og at det ogsaa var af den Grund, man maatte gaa udenfor Landet for at søge Akkord med et tysk Firma, der vilde paatage sig at forny Batterierne lidt efter lidt i Stedet for at forny dem paa een Gang. I Oplysningerne

siges det, at disse Batterier kun kunne holde i 4 Aar, at naar 4 Aar ere gaaede, ville Pladerne være opløste. Det er ganske naturligt, at denne Udgift under disse Forhold bliver opført paa § 26. Naar vi naa frem i Tiden og have faaet tilstrækkelig Erfaring og maaske ogsaa her i Landet ere i Stand til at forny disse Batterier og faa Fabrikker, der give sig af dermed, er det naturligt, at denne Udgift gaar over paa § 23 som en aarlig Udgift. Jeg vil for Resten føje til, at der maaske kunde komme andre Opfindelser paa dette Omraade, det synes, at man nu f. Eks. paa Postvæsenets Omraade gør gældende, at man er kommen til betydelig forbedrede elektriske Akkumulatorbatterier, som ere mere praktisk anvendelige og ogsaa billigere at holde vedlige end de tidligere. Saa snart man er naaet til bestemt at kende, hvad der aarlig vil medgaa til Vedligeholdelse af disse Batterier, vilde de gaa over paa § 23.

Med Hensyn til fhv. Baadmand Ruby kan jeg ogsaa væsentlig henholde mig til, hvad Ministeren oplyste, for saa vidt angaar hans økonomiske Stilling, men det er rigtigt, hvad det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) anførte, Sagen har været for i Finansudvalget, og der var af det ærede Medlem og andre bebudet Ændringsforslag, men Sagen forekom ikke Udvalget tilstrækkeligt oplyst til, at man i Grunden kunde tage Stilling dertil her ved anden Behandling. Det hedder i Bemærkningerne til Finansloven, at han ved Øvelser med Redningsbaaden i Efteraaret 1909 paadrog sig en alvorlig Sygdom, der har medført, at han senere har maattet tage sin Afsked paa Grund af Svaghed. Men senere føjes til, at han er gammel og lidet arbejdsdygtig og trængende. Det, der var uklart for Finansudvalget, var, hvorledes Forholdet var mellem den Sygdom, han paadrog sig, og de Øvelser, han deltog i. Der forelaa ikke nogen Lægeerklæring eller noget saadant for Udvalget. Men i det hele har det ærede Medlem Ret i, at man i Finansudvalget gerne vil stille sig saa velvilligt til den Art Understøttelser som muligt, og ogsaa det var medvirkende til, at man foreslog eller henstillede til det ærede Medlem ikke at stille noget Ændringsforslag, for at man kunde overveje Sagen nærmere til tredie Behandling, og dette vil forhaabentlig ske.

K. M. Klausen: Angaaende Spørgsmaalet om Lønforhøjelser til Orlogsværft-